చిలకలు

యం. రామకోటి

అబ్బబ్బ! ఆవిడెవరోగానీ, బస్సెక్కిం దగ్గర నుంచి వసబోసిన పిట్టలా ఒకటే వాగుడు.

"యిదిగో అబ్బాయ్ ... కండక్టరూ ... తునికి ... తునికీ ... యీ వెధవకో అర టిక్కట్టూ ... నాకోటీనూ ..." కొంగు ముడి విప్పి పదిరూపాయలనోటు అందించింది.

యీదురు గాలిలా మనవణ్ణి యీడ్చుకుంటూ లోపలికెక్కి దారి కడ్డంగా నిలబడింది.

"అబ్బ! రొజ్జగాలి" పైటచెంగు ముసుగేసుకుని వెలితిగా దిక్కులు చూస్తోంది పూర్ణ.

ఈ బెల మొసలమీదో, నాగుపాముల నాలికల్లోనో యెక్కడ పదునెక్కిందో గాని చలిగాలి జిల్లు జిల్లుమని దూసుకుపోతోంది. దెప్పుడు మాటల్లా గుండెలు దొలిచేస్తోంది.

తెల తెలవారుతోంది. అయినవాళ్ల పక పకల్లాగ హార్బరు అత్తరు దీపాలు మిడిసిపడి పోతున్నాయి. గుండెల్లో పేరుకున్న దిగుల్లాగ బస్సులో గుడ్డిదీపం మినుకు మినుకుమంటోంది.

చెవుల మీదకి ముసుగు లాక్కుంటోంది పూర్ణ.

మొహం చెల్లక లాగుంది మంచు ముసుగులో వెల వెల బోతున్నాడు వెర్రిమొర్రి చందమామ.

చుట్టూ మోతుబరుల నైటుక్లబ్బులూ, చవకబారు సానికొంపలూ నడిజాముదాకా తప్పతాగి తందనాలాడి ఒళ్లుపై తెలియకుండా ముసుగుదన్ని గురకలు పెడుతున్నాయి చెల్లాచెదారం చిదుకులేసి చలికాగుతున్నారు, పాసింజరు షెడ్డులో కాపరాలు చేస్తున్న ఆడామగా జనం.

నోట్లో అడ్డపొగలు పెట్టుకుని మోచేతుల్తో డొక్కల్లో పొడుచుకుంటూ కళ్లతోనే యెకసెక్కాలాడుకుంటున్నారు.

చిదుకుల బతుకు సెగల్లో వెచ్చబడుతున్నారా దిక్కుమాలిన వాళ్లు. ఆ సెగల నాలికలు యెగసి యెగసి గుండెల్ని నాకుతున్నట్లు గిల గిల లాడుతూ జాలిగా చూసింది పూర్ణ.

నా గుండె కలకరబడుతోంది. కడుపులో దేవినట్టయి.

"ఏవమ్మా...కాఫీ తాగుతావా?" అన్నాను ఫ్లాస్కు అందుకోబోయి.

"వద్దులే అన్నయ్యా" అన్నట్టు కళ్లు తిప్పేసుకుంది.

"యిదిగో అబ్బాయి ... టిక్కట్టిమ్మని యిందాకణ్ణించి వాపోతున్నానూ..వులకవేం?"

యీదురుగాలి జుయ్ జుయ్ మంటోంది.

"బస్సంతా కాలీగుంది ... కూసోండమ్మా యిత్తానూ" రేకుబల్లమీద ట్రిప్ షీటు రాసుకుంటూ టిక్కట్టు నెంబర్లు నోటు చేసుకుంటున్నాడు కండక్టరు.

ఒకరూ ఒకరూ సామాన్లు సద్దుకుంటు న్నారు.

"కూచోమన్నట్టు కూచోమంటారు ... మళ్లీ మధ్యదార్లో టిక్కట్లు లేనివాళ్లు దిగిపోవాలంటూ అల్లరి పెడతారు ... సిగ్గు సిగ్గు ...యీగోల నేపడలేను బాబూ..."

"యిత్తాలెండమ్మా సిల్లర్లేదు ... దారి కడ్డులెగండి" నిమ్మకి నీరెత్తినట్టు తోలు సంచి జాడించుకుంటూ పదులూ అయిదులూ పైసలు యేరుకుంటున్నాడు కండక్టరు.

"బామ్మా బామ్మా...ఎంచక్కా ముందు కూచుందాఁవే ..." అంటూ మా వేపు చూపిస్తూ చెయ్యి విదిలించుకున్నాడు మనవడు.

కీ యిచ్చిన బొమ్మకారులా జామ్మని పరుగు లెత్తి ఒక్క గెంతులో మా ముందు సీటు మీద యెగిరిపడ్డాడు. నేలమీద కాళ్ళందక అటూ ఇటూ తూగుతూ సీటుమీద కుదుట పడుతున్నాడు. తప్పు తుప్పుమని బంతిలా తూలుతున్నాడు.

"ఒరే ఒరే ... నువ్వా ... ఆకతాయి వెధవ... సందు దొరికితేచాలు వుడయించ డానికి... నీ మెడకో కుక్కపటకా తగిలిం చేస్తానుండు" అంటూ మనవడి వెనకాలే పరుగులెత్తుకుంటూ మాముందుకొచ్చి.

"మా చెడ్డ అల్లరి వెధవ ... బాబూ కొంచెం చూస్తుండండి ... వూగెంతులూ పరుగులూ... కొంచెం చూస్తుండండి నాయినా టిక్కట్లు పట్టుకొచ్చేస్తానూ..." అందావిడ.

"బామ్మా బామ్మా ... నేనీ అత్తయ్య దగ్గరే కూచుంటానే..."

"గడుసు వెధవా... అప్పుడే వరసకలిపే సేవూ..."

చింతపిక్కల్లా చిలిపికళ్ళు చికిలించేడు కుర్రాడు గుండు గీయించినట్టున్నారూ, మొలకెత్తుతున్న క్రొరుజుత్తు రాగిరజన్లా మెరుస్తోంది.

బూరిబుగ్గలూ వాడూనూ. దుబ్బుగా దబ్బపండులా వున్నాడు.

బుగ్గలు నొక్కి ముద్దు పెట్టుకుంది పూర్ణ.

'ముద్దెట్టుకుంటే ముక్కట్టుకుంటాడ మ్మాశ్ ... పెంకి వెధవ ... ' అందావిడ నవ్వుతూ, మనవడివేపు అభిమానంగా చూస్తూ.

రాలిన ముత్యాలు

శ్రీ 'సోమసుందర్'

మన జనాభాలో రెండు రకాలవాళ్లున్నారు
మనుషులూ, పెద్దమనుషులూను ,
మనుషులు పెద్దమనుషులు కారు
పెద్దమనుషులు మనుషులూ కారు!★

చిలకలు

చిలక్కొట్టు జాంపండులా బొక్కినోరు చూపిస్తూ 'యీ' అని నవ్వేడు కుర్రాడు.

నవ్వి ఒళ్లోకి తీసుకుని బుగ్గలు చిదిమింది పూర్ణ.

"టిక్కట్లిస్తారెండి...కూచోండి ఫరవా లేదు" అన్నాను.

"పిల్లని నమ్మలేం బాబూ. ఓమా రేవైదంటే యిస్తాను కూచోమనీ అద్దాన పడివిలో లెక్క జూసుకుని బస్సాపి దిగిపో మన్నాడు వీడి మొహంమండా. బస్సు బస్సంతా తిరగబడి గోలపెడితే వూరు కున్నాడు గానీ. ఏ వైఁపోదు నూ" నవ్వు కుంటూ కూచుందావిడ.

"మీ ఆయ.?" అనబోతోంది చీర సద్దుకుంటూ.

"మా అన్నయ్యండీ" అంది పూర్ణమ్మ మధ్యలోనే మాటందుకుంటూ.

నాకు చిరాకేసింది.

"అమ్మయ్యా ... యిప్పటికేనా నోరు మెదిపేవేతల్లీ ఏం ముత్యాలు రాలిపోతాయా? ఒడిబట్టి గుచ్చి మళ్లీ నీ మెడలో నే వేసేస్తాలే"ఆప్యాయంగా మాటకలుపుతోంది.

"బామ్మా బామ్మా"రెండు చేతుల్తోనూ ఆవిడ మొహం వాడివేపు తిప్పేసుకుంటు న్నాడు కుర్రాడు.

"అబ్బ! ఏవిట్రా నీ పోది"

నవ్వేసింది పూర్ణ.

"నవరత్నాలేం రాలిపోవు లేవమ్మా ... మాయమ్మ మాయమ్మే ... ఏదీ మరోమారు నవ్వూ.. వయసులో పిల్లలు నవ్వితే రెక్క లిప్పే మల్లిమొగ్గల్లా వుంటారమ్మా"

మొహం దించేసుకుంది పూర్ణ.

"అంత సిగ్గైతే ఎలాగమ్మా ... ఏదీ" గెడ్డం పట్టుకుని పైకెత్తుతోందావిడ.

పూర్ణ మొహం వాడిపోతోంది. నా మనసు చివుక్కుమంది.

వయసు మీరివడిలిపోతున్నా మగ్గిన మామిడిపండులా వుందావిడ. కచ్చబోసిన సన్న జలతారంచు చంద్రకాంత రంగు నేత చీరా, పలకసరులు మెలతబడ్డ మెడలో పగడాల తావళం, అరకాసంత కుంకంబొట్టూ, ఒకదానిమీదొకటి పోటీపడి పండిపోతున్నాయి. పండిపోతున్నా పలచబడని నొక్కుల జుత్తు అక్కడక్కడ లొత్తలు బడుతోంది.

నిండుగా జబరుగా గెల వేసిన అరిటి దవ్వలా వుంది.

"యిదేంపిల్లలమ్మా...కళ కళ లాడుతూ నవ్వుతూనే మొహాలు ముడిచేసుకుంటారూ" నొచ్చుకుంటోందావిడ.

వరదొచ్చినట్టు మాటల్లో కొట్టుకు పోతోంది. చూస్తే పెద్దావిడా. ఏం చెప్పాలో ఎలా చెప్పాలో తోచక వుక్కిరి బిక్కిరై చస్తున్నాను.

"అబ్బే ఏంలేదండీ" అన్నట్టు తెచ్చి పెట్టుకుని నవ్వింది పూర్ణ.

"అచ్చు అదియింతే యిదే వాలకం ఏంరా బుజ్జీ మీ చిన్నత్తయ్యా యింతే కదురా ?" పోల్చుకుంటూ మనవణ్ణి సాయం పిలుస్తోం దావిడ.

"అత్తయ్యా అత్తయ్యా మరేం మరేం" పూర్ణ మెడమీద లేత చేతులు పెనవేస్తు న్నాడు కుర్రాడు.

"ఏం ?" అన్నట్టు చూసింది పూర్ణ.

"మరేం మరేం ... బామ్మేమో ... బామ్మేమో" ఆవిడవేపు చూస్తున్నాడు కుర్రాడు.

"వెధవనాన్నుడూనువ్వూనూ కబుర్లపోగు. చెప్పేదేదో అఘోరించు" మనవడి బుగ్గ పొడిచిందావిడ.

"తాండ్ర కొనిపెడుతుందోచ్చి" కొను క్కోబోయే తాండ్ర ముక్కల్ని తాయిలంలా గుప్పిళ్లలో దాచేసుకుంటున్నాడు.

"ఈ వెధవ బుర్రలో యేదిపడితే అది జరిగిపోవాలి...రామచంద్రప్రభో !...అందాకా ప్రాణాలు తోడేస్తాడమ్మా" మనవడి నెత్తి మీదో మొట్టికాయ మొట్టి. "అలాగేలేరా ... వూ జోరీగలాగ పోరు పెట్టకు" అని వాణ్ణి వూరుకోబెట్ట బోయిందావిడ.

"మరి పతికబెల్లంవో" అన్నాడు వాడు.

"మళ్లీ అదోటే...మరింకేం బుక్కడు గాని చిలక పిట్టలాగ."

"బామ్మా బామ్మా ... నాకు చిలకపిత్త కొనిపెత్తవే... ఊఁ-ఊఁ" మారాం చేస్తున్నాడు.

"ఓర్నాయినో...నేరకపోయన్నానాబాబూ ...పీడి బుర్రలో యిదోటి దూరిందే ... బంకనక్కర కాయిలా వదల్డు ... ఏందారి దేవుడోయ్" దిగాలుపడి పోతోందావిడ.

ఉండబట్టలేక పక్కున నవ్వేసింది పూర్ణ.

"నవ్వు తల్లీ నవ్వు ... యీ గుంట వెధవని వెంటేసుకొచ్చిం తరవాత ఎన్నైనా పడాలి"

"అయ్యయ్యో...అదికాదండీ" అన్నట్టు బాధగా చూసింది పూర్ణ.

"నవ్వమ్మా...అలా నవ్వు తల్లీ...పట్టు మని పాతికేళ్లుండవు...ఎందుకర్రా ఆ బెంగ చూపులూ?" అంటోందావిడ మొహం వింత చేసుకుని.

ఊరు దూరమవుతోంది. పొద్దు పొడుస్తోంది. మంచులా దిగులు కరిగిపోతోంది. పూర్ణ నవ్వుతోంది.

చిలకలు

"అలా నవ్వినపుడు మీరేం . మీరూ..." అంటూ పూర్ణ పైటలోకి చూస్తూ.

"మీ ఆయన కేంపనీ?" అందావిడ.

"ప్రొఫెసరు..."

"అంటే ?"

"పెద్ద చదువులు చెబుతారూ..."

"ఓహో...అదా...ఎక్కడా ?"

"యూనివర్సిటీలో..."

"యింకేం పెద్దపనే...చిలకపిట్టని చూసి మరీ యెంచుకున్నాడల్లుడు...చందమావలా వున్నావుమరీ ... చూస్తూచూస్తూ యెలా వూరుకుంటాడెవడేనా?" అనీ పూర్ణచెంపల్ని అరచేతిలోకి తీసుకుని అదిమి ముద్దెట్టుకుంటూ.

"దగ్గర సంబంధఁవా ?" అందావిడ.

"ఊఁ..." అని బుర్రూపింది పూర్ణ.

"అమ్మగారింటికెళ్తున్నావా ?"

పాలిపోయి నాకళ్ళల్లోకి చూస్తూ మొహం దించేసుకుంది పూర్ణ.

"లక్షణంగా పెద్దవాళ్ల మాటవిని ... అయినవాళ్ళని చేసుకుని... హాయిగా కాపరం చేస్తున్నావు ... మా పిల్లా వుంది ... ఎందుకూ?"అని మెప్పికోలుగా నామొహంలోకి చూస్తూ కరుగుతున్న కంటిచివర, కొనగోటితో మీటుతోంది.

పూర్ణవేపు చూడకుండా మాటాడేస్తోంది.

నా గుండె కరాలు కరాలు మంటోంది. దారినపోయే వాళ్లందరికీ యెందుకో యీ వివరాలన్నీ. ఒళ్లు మండిపోతోంది. ఆ వరవడికి అడ్డు పడ్డం తెలియక "మీరు టిక్కట్లు తీసుకున్నారా ?" అన్నాను యేదో మాట మార్చాలని.

"అయ్యో నామతిమండా అవునుసుమా... మాటల్లో పడి మర్చేపోయేను... యిదిగో ఓ అబ్బాయ్..." కండక్టరు కోసం గావుకేక పెట్టిందావిడ.

"యిక్కడేవున్నా నెందుకమ్మా కేకలూ... యియ్యండి" నోటందుకుని టిక్కట్లు చింపి చిల్లరందించేడు.

పెర్తుమీద నిలబడిపోయి, పరదాలు ఎగదీసి, పూచలు పట్టుకుని వింతగా చూస్తున్నాడు కుర్రాడు.

ఒరిస్సా రాష్ట్రమునకు పంపిణీదార్లు : M/s మధు ఎంటర్ ప్రైజెస్, ఎస్ వే ట్రాఫిక్ రోడ్, బరంపురం

"ఒరే ఒరే...నువ్వూ...దిగుతావాలేదా... కనుమరుస్తే చాలు... వెధవ నడికొప్పెక్కి కూచుంటాడు ..." మనవణ్ణి అదమాయిస్తోంది.

"అబ్బా... నేను చూత్తా నంతుంటే..." చెయ్యి విదిలించుకొని చిందులు తొక్కేడు వాడు.

అనకాపల్లిలో బస్సాగింది. ఇనుప చక్కీల్లో కాఫీలు, టీలూ, గ్లాసులు పెట్టుకుని కేక లేస్తూ అమ్ముకుంటున్నారు. జంతికలూ, జీడిపప్పు,తాం(డముక్కలూ వరసలు వరసలుగా పేర్చి జంగిడీలతో బస్సుమీదకెగబడుతున్నారు.

"బామ్మా బామ్మా ... అదిగో నే తాం(డా... కొనిపెత్తవే..."

"ఉష్షు! ఈగలెలా ముసురుతున్నాయో చూడు... అవి తింటే జబ్బుచేస్తుంది బాబూ తుని వెళ్ళగానే నరసరాజుగారింటికి కబురంపే యిదిగో చూడూ... మా నాయినవికదూ ... యింత ... యిదిగో యింత అచ్చు తెప్పిస్తాను... ఏం?" చేటంత చేతులు చాపి చూపిస్తూ మణవణ్ణి మరిపిస్తోంది.

స్టేండంతా వెయ్యి కళ్లుపెట్టి చూస్తున్నాడు కుర్రాడు గారాలు గుడుస్తూనే.

"చిలకలు చిలకలు హోయి హోయి... చిలకలే బామ్మా చిలకలే..." యింతింత కళ్లు చేసుకుని చప్పట్లు చరుస్తున్నాడు.

"చచ్చే(నా దేవుడా.. నీకంట బడ్డాయీ" నెత్తి పట్టుకుందావిడ.

కుర్రాడి సందడి చూసేడు చిలకలవాడు. సులకితాదుతో మూడు వెదురు పంజరాలు గుత్తిలా వేలాడదీసుకుని.

"ఆఁ... సిలకలండీ సిలకలూ... మాటలు నేర్చిన సిలకలు బాబూ... పాటలుపాడే సిలకలండి... సింగారం సిట్టడివిలో... సింతలతోపులో... సివురుచేసి ... సీకూ సింతా నేక సెలాకీలు మరిగిన సిలకపిట్టలండి ... ఆఁ...సిలకలండీ... సినీమాల్లో ఏసం కట్టిన సిలకలు...సాగ్గిరి సేతిమీనా... ఓబేస్సె రైక మీనాసేరి కతలు సెప్పిన సిలకలండి...సిలకలు బాబూ..." చిన్న వరసపెట్టి లయబద్దంగా పాడుతూ బస్సుదగ్గర తిరుగుతున్నాడు.

"పాటలు కూడా వచ్చుంటే బామ్మా... బామ్మా బామ్మాకొనిపెత్తవే..."ఆవిణ్ణినవిలి నప్పరించేస్తున్నాడు.

"నా మొహం...అంతా వుత్తవేరాబాబూ. నమ్మకు...మనం కొనాలనీ..."అంటోందావిడ

"ఏదిరా సిలకా... అమ్మగారు సూస్తారంట...యినిపించూ.."అంటూతలుపు తెరిచి పంజరంలోంచి ఓ చిలకని తీసి చూపుడువేలు మీద కెక్కించుకుని రెక్కలు దువ్వేడు.

"రామరామరామా..."అందిచిలకనాజూగ్గా

"పలుకాడితే సాల్దే సిలకా...పదం పాడవే బాగా..."ముక్కు చివర వేలుతో కొట్టి రెచ్చగొట్టేడు.

"ఓహో ఓహో సిలకమ్మా... మారాలూ యెందుకమ్మా..మాటాడవమ్మా..ఓహోహో సిలకమ్మా..."నొక్కినొక్కి పాడి రెక్కలు రెపరెపలాడించింది.

వెట్టి చాకిరీ చేయించుకుంటున్నందుకు పంగి వేలుకొరికింది చిలక.

బఠాణీగింజ నోటికందించి పంజరంలో మూసేసి చిలకలు చిలకలంటూ బస్సుచుట్టూ తారట్లాడుతున్నాడు.

"బామ్మా బామ్మా...చిలకపిత్త లెలిపోతున్నాయే...కొనిపెత్తవే...ఊఁ ఊఁతాం(దాలేదు చిలకపిత్తా లేదు...అబ్బ యేంతే నువ్వూ..." అని మారాం చేస్తూ రాగాలు తీస్తున్నాడు కుర్రాడు.

"చిలకని సుష్యేం చేసుకుంటావురా వెఱ్ఱి వెధవా..." పి(రమీదొకటంటించింది.

"ఆఁ...ఆఁ...ఎంఁచక్కా మాతో మాతలాడుతుంది.పాతలు పాదుతుంది...అత్తయ్యా నేనూ ఆదుకుంతాం కొనిపెత్తవే బామ్మా... ఊఁ ఊఁ..."

"అవు(నోయ్...అమ్మ వెధవా...ఎంతా లోచ(నా నీకూ...అత్తయ్యతో అడుకుంటావా ?... పిలుపిలూ... ఓ చిలక లబ్బీ... ఓయ్..."

పేచు బేరాలు ఆడి ఆడి అయిదునుంచి మూడుకి దించి ఓ చిలక పంజరాన్ని మనవడికి లందించిందావిడ. పది పైసలు బఠాణీలుకొని వాడిచొక్కా జేబులో పోస్తూ.

"యివి చిలక్కి.. నీక్కాదు.. నువ్వు బుక్కేవంటే బుగ్గలు పొడిచేస్తాను వెధవయ్యా."

అనకాపల్లి దాటిపోయింది బస్సు. అన్నీ మరిచిపోయి బఠాణీగింజలు పంజరం సందుల్లోంచి చిలకకి పెడుతూ వుండుండి ఒకటీ ఒకటీ పటుకు పటుకు మనిపిస్తున్నాడు కుర్రాడు.

"అదిగో అదిగో...దొంగ వెధవా...దానికి పెట్టరా అంటే నువ్వే మింగుతున్నావా..." అభిమానంగా మనివడితల నిమిరిందావిడ చిలిపి

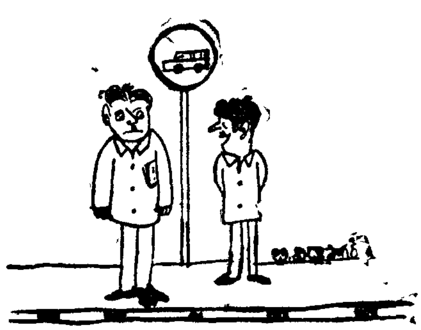

అందరికి స్వాతంత్ర్యంవచ్చి 28 ఏళ్ళయితే నీకిప్పుడు రావటమేమిటోయ్ ?

లేదు ! మా ఆవిడకు యివాళే విడాకు లిచ్చా !!

నవ్వు రువ్వి.

"చిల్కాపిత్తా... చిల్కాపిత్తా... తింగుమన్నాదీ... అతా తెచ్చిన కొత్తకోకా కత్తానన్నాదీ...
మావాతెచ్చిన మల్లిపూలు ముదవానన్నది
ముగుడుచేతా ముత్తికాయిలు తింతానన్నాది...
చిల్కాపిత్తా చిల్కాపిత్తా తింగుమన్నాదీ..." బొద్దుచేతులు చరుచుకుంటూ మైమరిచి ఆడుకుంటున్నాడు కుర్రాడు.

"ముత్తం మీద మసపడు చిలక కొనిపించాడే" పూర్ణ నవ్వింది.

"రాలుగాయి వెధవ ... ఏం పట్టినా వుడుంపట్టే ... అయినా అమ్మాయి సరదా పడి మారుతుందనీ కొన్నాను..." అందావిడ

కనుబొమ ఎగరేసింది పూర్ణ

"మా చిన్నమ్మాయమ్మా ... నీలాగే చిలకలాగుంటాది ... దానికోసమే తుని వెళ్తూంట..."

ఏమిటన్నట్టు చూసింది పూర్ణ

"యీ వెధవయ్యకన్నా మంకుపట్టు దాన్ది ... పెద్దదవగానే ... ఇంట్లో ఛేతికందొచ్చిన మేనల్లుడున్నాడు కట్టబెట్టేయ్యండి బని నెత్తీనోరూ మొదుకున్నాను... ఏం లేనా మహరాజా...మున్తాబుచేసి కాలేజీకి పంపించేరు ... యింకేవుంది ... అక్కడో గుంటణ్ణిచూసి ... ఒడ్డూ పొడుగూ చూసి మతిపోయింది దానికి ... ససేమిరా వాణ్ణితప్ప మరోణ్ణి చేసుకోనని మంకుపట్టు పట్టుక్కూచుంది ... నోర్మూసుకుని బావను చేసుకుంటావా లేదా అని కూకలేస్తే ... అన్నపోరాలు మానేసి మందగొడిగా పిచ్చిచూపులు

(32వ పేజీ చూడండి)

దైవ దర్శనం

అసలైన దైవ రహస్యాలు తెలుసుకోకుండా రోజూ దైవపూజ చేస్తే ఫలితంలేకపోగా, మానిన రోజున కీడు కలుగుతుంది. దైవాన్ని పొందిన వారెందరో వారి ప్రియ శిష్యులకు చెప్పిన, అనేక దైవ రహస్యాలు 'దైవదర్శిని' పుస్తకంలో ఉన్నాయి. అవి తెలుసుకొని మీ భక్తి శ్రమకుతగ్గ ఫలితాలు పొందండి. మూర్తి రచన.

ధర రూ. 10. పోస్టేజి రూ. 2.

'దేశసేవ', ఏలూరు—2, ఆంధ్రకు వ్రాస్తే మీకో పుస్తకం వి. పి. పోస్టులో వచ్చును.

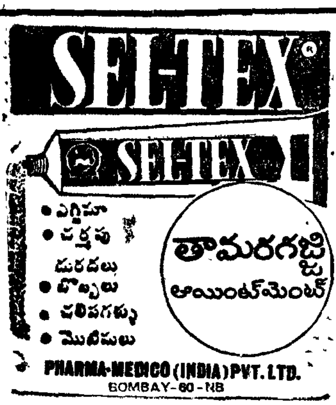

ఏజెంట్లు: (1) సిటి ఫార్మా డిస్ట్రిబ్యూటర్సు, భావనారాయణవీధి, విజయవాడ—1, (ఆం.ప్ర.)
(2) ఫార్మా ట్రేడర్సు (హైదరాబాద్), కందస్వామిరోడ్, సుల్తాన్‌బజార్, హైదరాబాదు (ఆం.ప్ర.)

70 సం॥గా దేశ ఖ్యాతిగాంచిన

నారసింహ లేహ్యము

పాలామిశ్రీ, వపేదామిశ్రీ, రజితము, కుంకుమపువ్వు, మొ. అనేక వస్తు సముదాయము. అన్ని విధములైన బలహీనతలను పోగొట్టి పుష్టి, పటుత్వము, మిక్కిలి బలము కలిగించుటలో అత్యుత్తమమైనది. 1 డబ్బా ఖరీదు రు. 6.75 పోస్టేజి అదనము.

పి. శి. ఏ. అండ్ కో.,

పెరిదేపి, ప్రకాశం జిల్లా.

పెద్ద క్యాటలాగు, వైద్య సలహా ఉచితము. ఏజన్సీలు యివ్వబడును.

చిలకలు

(11వ పేజీ తరువాయి)

చూస్తోంది... బంగారంలాంటి పిల్ల యేమైపోతుందో అని కంగారుపడిపోయి...దూరంగా పంపించేస్తే వాణ్ణి మరిచిపోతుందేమోనని... తున్లో మా అబ్బాయుంటేనూ ... వాడి దగ్గరికి పంపించేసేం ... కన్న కడుపు కదమ్మా...పుండబట్టక వెళ్ళున్నాను."

పంజరంవేపు చూస్తోంది పూర్ణ.

"ఆ చిలక సందడిలో పడేనా ఆ దిక్కుమాలినవాణ్ణి మరిచిపోతుందే మోననీ..."

తెల్లబోయి చూసింది పూర్ణ

"మా పాలిట బాగా దాపురించేడు ... వాడి కులంవేవిటో బెలంవేవిటో ... వూరూ పేరూ యేవిటో ... ముక్కూ మొహంవూ తెలీని వాళ్ళచేతుల్లో యెలా పెట్టేస్తావమ్మా పిల్లనీ ? ఆబి తీరింతరవాత ఆ వెధవ తన్ని తగిలేస్తే ... దిక్కూ మొక్కూ చెప్పూ ...అదే అయినవాళ్ళయితే నలుగుర్లోనూ పెట్టి నిలదీసి అడగొచ్చు...మన కళ్ళముందుంటుంది పిల్ల."

"దగ్గిరేవిటి దూరవేఁవిటండీ...హుఁ... ఏవిటో మీ పిచ్చిగానీ..." గొణుగుకుందిపూర్ణ

"నువ్వూ అదే మాటంటున్నావూ...మీకు తెలీదు...మేంచెబితే వినరూ...చచ్చీ చావూ... కడగొట్టుదిగదా అని కొంచెం గారాబం చేస్తే ... కడుపులో చిచ్చు పెట్టింది ... ఏం. పిల్లలో యేవోఁ..."

కళ్ళొత్తుకుంటూ సణుగుతోందావిడ. ఎలమంచిలీ నక్కపల్లీ యెప్పుడు దాటిపోయాయో మాటల్లోపడి మరిచిపోయాం. ఎడ్లబళ్ళు అడ్డుగావస్తే తుని బ్రిడ్జిమీద పెళ్ళినడకలు నడుస్తోంది బస్సు.

"అమ్మోయ్ ... బామ్మా ..." కంయ్‌మన్నాడు కుర్రాడు

"ఏం కొరికిందా ... మంచి పనైంది వెధవా ... నా పుట్టలో వేలెడితే కుట్టనా అందిట" అందావిడ నవ్వుతూ.

"ఆ కథ నాకూ తెలుసు..." అన్నాడు కుర్రాడు ఉక్రోషంగా, చూసి వేలు నోట్లో పెట్టుకుంటూ.

"మా కథలే తెలియవు..." చిన్నగా నవ్వి కుర్రాడి వేలుమీద ముద్దెట్టుకుంది పూర్ణ.

"మా బాగా చెప్పేవు తల్లీ...యీ చిలకతో నేనా దాని మనసు మారితే...ఆ దిక్కుమాలిన వెధవని మరిచిపోతే...తండ్రీ .. నారాయణ మూర్తి...నీ కొండకి తీసుకొచ్చి వ్రతం చేయిస్తాను" అన్నవరం కొండవేపు చేతులుజోడించి మొక్కులు మొక్కేస్తోందావిడ.

తునిలో బస్సాగింది. పంజరాన్నీ మనవణ్ణీ పట్టుకుని మెల్లిగా బస్సుదిగి వెళ్ళిపోతూ.

"లక్షణంగా దగ్గర సంబంధం చేసుకున్నావు...హాయిరంగామని కాపరం చేస్తున్నావు...అమ్మగారింటికెళ్తున్నావు లేకపోతేనా నిన్ను తీసుకెళ్ళి బుద్ధి చెప్పించి వుందును... వెళ్ళిరా తల్లీ..."

వెలవెలబోయి నా మొహంలోకి చూసింది పూర్ణ. నా మనస్సు కలుక్కుమంది.

"అమ్మోయ్...మళ్ళీ కొరికిందే బామ్మా" గబుక్కున వేలు లాగేసుకున్నాడు కుర్రాడు.

బస్సు కదులుతోంది.

పచ్చని వెచ్చని గుబురుల్లో రెక్క విప్పిన చక్కదనం, పట్టి పంజరంలో మూసేసినందుకు తిరగబడి కటుక్కున కొరుకుతోంది...

మనచుట్టూ మనవే పంజరాలు కట్టేసుకుని, అందులోపడి కరవలేక మింగలేక గిజగిజ తన్నుకుచస్తున్నాం. బతాణీ గింజలా బతుకు మనల్ని మచ్చిక చేస్తోంది.

'లక్షణంగా దగ్గరసంబంధం చేసుకున్నావు' ఆవిడ... మాటలు గింగురుమంటున్నాయి.

మేనత్త కొడుకనీ, అయినవాడనీ చేరదీసి చదువు చెప్పించి "పూర్ణని చేసుకుంటావురా బావా" అన్నాను.

"యీపంచదార చిలక నాదిరా బావా... యీ చందమావఁ నా కోసఁవే పుట్టిందిరా" అని వాడు మురిసిపోతుంటే సిగ్గుపడిపోయింది పూర్ణ.

"అబ్బా...యివీ చదివేవురా బావా" అని ఎగతాళి చేసి అయిదెకరాలు యిచ్చి మరీ పెళ్ళి చేసేను. అదికూడా అన్నవరం కొండమీద.

కాని వాడు ఆ చదువులే చదివేడనిపోల్చుకోలేకపోయేను.

మనసూ మమతా సమస్తం వాడికే ధార బోసింది పూర్ణ. అస్తంతా హారతికర్పూరంగా హరించేసి— ఆడదనేది అగ్గిలో దూకి చచ్చే అపనింద అంటగట్టి., కోర్టులో విడాకులిచ్చి; కుక్కలాగ తరిమేసేడు.

బస్సు పరుగులెత్తుతోంది. అన్నవరం కొండ మలుపు తిరుగుతోంది.

బతుకులో యింకా యెంతదూరం వెళ్ళాలో.

బతికినన్నాళ్ళు ఆదరించగలను. కాని మనువు మరిపించగలనా? పుట్టెడుదుఃఖంతో పుట్టింటికొస్తోంది పూర్ణ.

ఏం చెయ్యనూ ?

నేనూ ఓ చిలకని కొని పెట్టనా ?